

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120457146
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120457146.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a Mgr. Miriam Kamenskej, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanej Y. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, XXX XX F. F., právne zastúpenej Mgr. Petrom Volochom, advokátom, so sídlom Hollého 745/34, 905 01 Senica, o zaplatenie 4.385,73 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7Csp/45/2020-220 zo dňa 20. januára 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7Csp/45/2020-220 zo dňa 20. januára 2022 v napadnutej časti prvej a štvrtej výrokovej vety **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolanie žalovanej proti druhej a tretej výrokovej vete rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7Csp/45/2020-220 zo dňa 20. januára 2022 **o d m i e t a .**

III. Žalobcovi priznáva proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.295,73 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.385,73 Eur od 29.05.2018 do 20.11.2020, zo sumy 4.355,73 Eur od 21.11.2020 do 18.12.2020, zo sumy 4.325,73 Eur od 12.12.2020 do 20.01.2021, zo sumy 4.295,73 Eur od 21.01.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Druhou výrokovou vetou konanie v časti o zaplatenie sumy 30,-- Eur zastavil, treťou výrokovou vetou v zostávajúcej časti žalobu zamietol a štvrtou výrokovou vetou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 97,26 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava (ďalej len „pôvodný žalobca“) sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu prvej inštancie dňa 28.12.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 4.385,73 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.05.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom nesplnenia zmluvy o pôžičke č. 6260311/8560502861 uzatvorenej dňa 19.06.2017 podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Súd prvej inštancie sa najskôr zaoberal čiastočným späťvzatím žaloby, podaním žalobcu zo dňa 07.12.2021, v ktorom žalobca tvrdil, že žalovaná mu uhradila svoj dlh spolu v sume 90,-- Eur, a to úhradou vo výške 30,-- Eur dňa 20.11.2020, úhradou vo výške 30,-- Eur dňa 18.12.2020 a úhradou zo dňa 20.1.2021, v časti ktorej žalobca vzal žalobu späť, a to ešte pred predbežným prejednaním sporu, resp. pred pojednávaním. Tu súd prvej inštancie dal žalobcovi do pozornosti, že žaloba bola na súd podaná dňa 28.12.2020. Preto, pokiaľ šlo o úhradu žalovanej zo dňa 20.11.2020 a zo dňa 18.12.2020, tieto žalovaná bez akýchkoľvek pochybností vykonala pred podaním žaloby na súd. Keďže žalovaná uvedené tvrdenie žalobcu nerozporovala, súd prvej inštancie ho považoval za nesporné. V časti uplatnenej sumy vo výške 60,-- Eur preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba bola podaná nedôvodne, a preto žalobu v časti o zaplatenie 60,-- Eur ako nedôvodnú zamietol.

4. Na základe uvedeného súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) konanie zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby iba v časti o zaplatenie sumy 30,-- Eur s príslušenstvom a túto úhradu započítal na dlžnú istinu.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že po zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 30,-- Eur (úhrada po podaní žaloby na súd) a po zamietnutí časti žaloby pre jej nedôvodnosť v sume 60,-- Eur (úhrady pred podaním žaloby), predmetom konania zostal uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie sumy 4.295,73 Eur s príslušenstvom.

6. V konaní považoval súd prvej inštancie za nesporné, že právny predchodca pôvodného žalobcu, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8560502861 zo dňa 19.06.2017 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“, resp. „zmluva o úvere“), poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000,-- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120. mesačných splátkach vo výške po 89,79 Eur, počnúc dňom 20.07.2017, vždy do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, s termínom konečnej splatnosti úveru dňa 20.06.2027. Keďže si žalovaná svoje zmluvné povinnosti nesplnila riadne a včas, podľa tvrdenia pôvodného žalobcu, jeho právny predchodca vyhlásil po predchádzajúcej výzve - predžalobnej upomienke zo dňa 28.03.2018 v súlade s čl. VII. bod 10, ods. 10.2 zmluvy o úvere okamžitú splatnosť úveru ku dňu 23.05.2018. Súd prvej inštancie uviedol, že v konaní sporné nebolo že, predžalobná upomienka - upozornenie bola žalovanej doručená dňa 09.04.2018 a ani skutočnosť, že jej bolo doručené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.05.2018, ktorého doručenie žalovaná s poukazom na ustanovenie § 151 CSP nespochybnila. Sporné nebolo ani to, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 21.06.2021 medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a žalobcom ako postupníkom nadobudol žalobca pohľadávku z nezaplateného úveru z úverovej zmluvy spolu s jej príslušenstvom. Zmluvou o postúpení pohľadávok žalobca preukazoval svoju vecnú aktívnu legitimitáciu v spore.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že sporné v konaní bolo poskytnutie úveru na účet žalovanej, podpísanie zmluvy žalovanou, otázka či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, alebo nie a v nadväznosti na to, prípadná bezúčelnosť a bezpoplatkovosť zmluvy. Spornou bola aj žalovanou vznesená námietka premlčania vo vzťahu k nároku žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcom na jej úkor, otázka preskúmania alebo nepreskúmania platobnej schopnosti žalobkyne pred poskytnutím úveru právnym predchodcom žalobcu a napokon aj otázka bezdôvodného obohatenia žalovanej na úkor žalobcu pri nepodpísaní úverovej zmluvy žalovanou, a teda pri poskytnutí sumy 5.000,-- Eur žalovanej bez právneho dôvodu.

8. Obranu žalovanej spočívajúcu v tom, že úverová zmluva neobsahuje jej podpis súd prvej inštancie považoval za nepreukázanú a v súhrne s ostatnými dôkazmi v súdnom spise a tvrdeniami samotnej žalovanej za účelovú. Zmluva predložená súdu zo strany žalobcu obsahovala podpisy obidvoch zmluvných strán, v takomto znení bola žalovanej súdom zaslaná spolu s platobným rozkazom a takto ju žalovaná prevzala dňa 09.02.2021. V konaní nemal súd prvej inštancie nijako preukázané, že by predmetnú zmluvu nemala podpísať žalovaná. Žalovaná nepredložila súdu ani žiadny dôkaz o tom, že by zmluvu v jej mene mala podpísať nejaká iná osoba a ani to netvrdila. Netvrdila ani, že by jej osobné údaje (tak, ako bola označená v zmluve) mali byť zneužitú, prípadne, že by jej mal byť odcudzený občiansky preukaz označený číslom OP v úverovej zmluve. Neuniesla tak k svojmu tvrdeniu dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie nemal nijako preukázané, že by podpis žalovanej nebol jej podpisom. Žalovaná v konaní právne zastúpená, v tomto smere nenavrhol súdu ani vykonanie nijakého dokazovania a súd, v kontexte ostatných (vnútorne si odporujúcich) tvrdení žalovanej nepovažoval za potrebné ex offio (§ 295

CSP) v tomto smere dokazovanie vykonať. Žalovaná mala vo vzťahu k tomuto svojmu tvrdeniu dôkaznú povinnosť, ktorú v konaní neuniesla. Súd k tvrdeniu žalovanej dodáva, že aj s poukazom na ďalšie jej tvrdenia, ktoré súd vyhodnotil jednotlivo a aj vo vzájomnej súvislosti, a to, že žalobca nepreukázal, že jej ako spotrebiteľke bol úver skutočne poskytnutý na účet a v akej výške, že nebola overená jej schopnosť splácať úver, že zmluva neobsahuje podstatné zákonné náležitosti, ďalej s poukazom na čiastočné úhrady, ktoré nielenže žalovaná nespochybnila, ale vo vzťahu k nim tvrdila, že ide o bezdôvodné obohatenie žalobcu na jej úkor a napokon aj s poukazom na jej tvrdenie, že neuzatvorením písomnej zmluvy o úvere (ale plnením v jej prospech, t.j. bez právneho dôvodu) na jej strane vzniklo bezdôvodné obohatenie sa na úkor žalobcu, ktoré si žalobca voči nej neuplatnil žalobou včas, súd prvej inštancie považoval jej tvrdenia o nepodpísaní zmluvy za účelové a nepravdivé a iba za formu jej obrany, ktorú nepreukázala a ktorá bola vnútorne rozporná. Súd prvej inštancie na základe uvedeného dospel k záveru, že zmluvu uzatvorila, a teda aj podpísala žalovaná. Opak súdu preukázaný nebol.

9. Súd prvej inštancie ďalej z úradnej povinnosti skúmal, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a zistil, že daná je. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore mal súd prvej inštancie preukázanú žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 21.06.2021 s prílohami a zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, ako aj oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 24.06.2021 a podacím hárkom zo dňa 24.06.2021. Konštatoval, že podmienky postupiteľnosti danej pohľadávky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka boli taktiež splnené, nakoľko v danom prípade v čase postúpenia pohľadávky bol poskytnutý úver predčasne zosplatený.

10. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj otázkou premlčania práva žalobcu, a to z úradnej povinnosti podľa § 54a Občianskeho zákonníka, ako aj na základe dvoch námietok vznesených žalovanou a dospel k záveru, že právo žalobcu premlčané nie je a že námietky premlčania vznesené žalovanou sú nedôvodné. Pokiaľ šlo o skúmanie premlčania práva žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy, súd prvej inštancie konštatoval, že v danom prípade nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bolo dohodnuté plnenie dlhu v splátkach. S poukazom na ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie uviedol, že právnemu predchodcovi žalobcu vzniklo právo žiadať žalovanú o zaplatenie celej pohľadávky vtedy, ak boli splnené skutkové a súčasne zákonné predpoklady vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Predovšetkým, ak sa na tom zmluvné strany dohodli (§ 565 Občianskeho zákonníka), ak sa žalovaná dostala do omeškania so zaplatením niektorej zo splátok, ak bola v omeškani viac ako 3 mesiace a ak ju právny predchodca žalobcu vopred písomne upozornil na to, že môže od nej žiadať uhradenie celého dlhu. Uviedol, že takéto upozornenie obsahovala v danom prípade predžalobná upomienka zo dňa 28.03.2018. Následným oznámením okamžitej splatnosti úveru ku dňu 23.05.2018 právny predchodca žalobcu úver zosplatnil ku dňu 23.5.2018. Bola tak naplnená ďalšia zákonná podmienka zosplatnenia, a to, že lehota medzi upozornením na zosplatnenie a samotným zosplatením nesmie byť kratšia ako 15 dní. Tu súd prvej inštancie pre úplnosť dodal, že doručenie okamžitého zosplatnenia úveru nepovažoval za sporné, keďže ho s poukazom na ustanovenie § 151 CSP, žalovaná vo svojich vyjadreniach nijako nespochybňovala. Súd prvej inštancie ďalej zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad zistil, že žalovaná riadne a včas neuhradila ako prvú splátku splatnú dňa 20.01.2018. S touto splátkou bola žalovaná v omeškani viac ako tri mesiace do dňa 23.05.2018, kedy bol dlh zosplatený okamžite, pričom o tejto splátke sa aj žalobca vyjadroval (vo vyjadrení k odporu) ako o splátke, ktorá bola dôvodom na okamžité zosplatenie úveru. Súd prvej inštancie potom vychádzal z toho, že dôvodom okamžitej splatnosti celého dlhu (predčasného zosplatnenia úveru) vyhlásenej ku dňu 23.05.2018 bola práve splátka splatná dňa 20.01.2018, s ktorou sa žalovaná dostala do omeškania a ktorú ako prvú neuhradila riadne a včas. Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka potom dospel k záveru, že práve odo dňa splatnosti tejto splátky začala plynúť právnemu predchodcovi žalobcu, resp. žalobcovi premlčacia doba na uplatnenie jeho práva (§ 103 veta druhá Občianskeho zákonníka). Premlčacia doba by potom žalobcovi uplynula dňa 20.01.2021. Právny predchodca žalobcu podal žalobu na súd dňa 28.12.2020 o 20:41:36 hod., teda včas, pred uplynutím trojročnej premlčacej doby.

11. Pokiaľ šlo o námietku premlčania vznesenú žalovanou proti jej právu na vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktoré sa žalobca obohatil na jej úkor tým, že mu bezdôvodne platila dlh v splátkach, túto súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú, keďže smerovala proti právu na vydanie bezdôvodného obohatenia, o ktorom žalovaná tvrdila, že patrí jej samotnej, čím vzniesla námietku premlčania proti vlastnému (tvrdenému), avšak v konaní neuplatnenému nároku.

12. Súd prvej inštancie tiež považoval za nedôvodnú námietku premlčania vznesenú žalovanou proti právu žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mu malo vzniknúť proti nej, a to nepodpísaním úverovej zmluvy, avšak poskytnutím finančných prostriedkov žalobcom žalovanej bez právneho dôvodu, ktoré si však žalobca proti nej na súde neuplatnil včas. Súd prvej inštancie považoval v konaní za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola medzi sporovými stranami uzatvorená. Žalobca si tak proti žalovanej uplatňoval zmluvný nárok a nie nárok z bezdôvodného obohatenia. Preto súd prvej inštancie považoval námietku premlčania vznesenú žalobkyňou za nedôvodnú a uviedol, že ex offo skúmal prípadné premlčanie práva žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy.

13. Súd prvej inštancie po preskúmaní obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa uvedeného ustanovenia. Uviedol, že námietky žalovanej spočívali v tom, že žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz o tom, v akej výške jej v skutočnosti na jej účet poskytol úver, čo považovala za rozpor s dobými mravmi a že zmluva neobsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. ku dňu 19.06.2017, a to druh spotrebiteľského úveru, dobu trvania zmluvy (nie je nijako uvedená), termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (nie je uvedený presný dátum na dni), celkovú výšku úveru a podmienky jeho čerpania (suma 5.000,-- Eur nezodpovedá skutočnosti, RPMN je nesprávne uvedená vo výške 19,62 %, podmienky čerpania nie sú uvedené). Ďalej žalovaná tvrdila, že zmluva neobsahuje ani opis služby a cenu služby (neuvadené), úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru (táto je neuvadená, iba je uvedená priemerná RPMN: 12,95 %, RPMN (X): 19,62 %, odplata: 19,62 %), neobsahuje ani RPMN a ani celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (údaj RPMN 19,62 % nezodpovedá skutočnosti). Žalobkyňa preto mala za to, že zmluva je podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov, vrátane uplatneného nároku na 5 % ročný úrok z omeškania. Ďalšou námietkou žalovanej bolo, že pôvodný veriteľ si nedostatočne overil jej schopnosť splácať takto vysoký úver. Napokon, posledným tvrdením žalovanej bolo, že (nepodpísaná) zmluva nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona a že žalobca až dodatočným prípisom predložil súdu potvrdenie o poukázaní sumy 5.000,-- Eur žalovanej. Nepredložil ho teda už v podanej žalobe, ale až dodatočne, po jej námietke v odpore, a preto žiadala súd, aby na tento dôkaz neprihliadol.

14. K uvedeným sporným skutočnostiam namietaným žalovanou súd prvej inštancie uviedol, že v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu jej dňa 19.06.2017, t.j. v deň uzatvorenia zmluvy poukázal na účet (uvedený v úverovej zmluve) sumu pôžičky vo výške 5.000,-- Eur. Uvedená skutočnosť vyplýva z potvrdenia o bankovej transakcii zo dňa 19.06.2017, predloženého do súdneho spisu žalobcom. Súd prvej inštancie preto mal za to, že nie je daný dôvod na rozpor zmluvy s dobrými mravmi a tvrdenia žalovanej v tomto smere boli nedôvodné. Súd prvej inštancie na tento dôkaz (potvrdenie o bankovej transakcii zo dňa 19.06.2017) prihliadol, považoval ho za predložený včas, v rámci repliky žalobcu a bez toho, aby mal negatívny vplyv na rýchlosť a hospodárnosť konania súdu. Žalovaná právo na dupliku k tvrdeniam žalobcu nevyužila.

15. Súd prvej inštancie ďalej preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva má písomnú formu a je aj označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, hoci táto náležitosť je obligatórnou náležitosťou podľa uvedeného zákona až s účinnosťou od 01.05.2018. V zmluve je uvedený druh spotrebiteľského úveru ako „bezúčelový“, doba trvania zmluvy je uvedená „do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy“, termín konečnej splatnosti je uvedený „20.06.2027“, celková výška úveru je uvedená v sume „5.000,-- Eur“, zmluva obsahuje RPMN 19,62 %, priemernú RPMN 12,95 %, úrokovú sadzbu (fixnú) 19,62 %, odplatu, aj celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 10.774,80 Eur (všetko uvedené v čl. III. Zmluvy, na strane 2 zmluvy). Podmienky čerpania úveru sú uvedené v čl. VII., bod 3. zmluvy (strana 4 zmluvy). Vzhľadom na skutočnosti, že predložená zmluva obsahovala všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd prvej inštancie zmluvu nepovažoval za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie námietky žalovanej aj v tomto smere považoval za nedôvodné.

16. Súd prvej inštancie skúmal aj tvrdenie žalovanej, že právny predchodca žalobcu, nepreskúmal pred poskytnutím úveru, jej platobnú schopnosť splácať úver. Konštatoval, že žalobca na výzvu súdu, aby preukázal splnenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch predložil súdu dáta dopytu zo Sociálnej poisťovne zo dňa 19.06.2017 a dáta dopytu z NRKI zo dňa 19.06.2017. Z uvedených listinných dôkazov mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná mala za posledný a predposledný mesiac pred poskytnutím úveru vymeriavací základ u konkrétneho zamestnávateľa označeného IČO-m, aj od všetkých zamestnávateľov, ako aj priemerný vymeriavací základ za posledné 3 mesiace aspoň 800,-- Eur. Z dát z dopytu do NRKI (Nebankový register klientskych informácií, tzv. úverový register) súd prvej inštancie zistil, že žalovaná mala v čase poskytnutia úveru tri existujúce úvery, na ktoré platila splátky vo výške 216,-- Eur (56,-- Eur, 30,-- Eur a 130,-- Eur). Potom pri dohodnutej splátke ďalšieho úveru vo výške 89,79 Eur aj pri odpočítaní životného minima bola výsledná platobná kapacita žalovanej posúdená právnym predchodcom žalobcu s možnosťou poskytnutia ďalšieho úveru podľa názoru konajúceho súdu správne. Preto súd prvej inštancie vyslovil záver, že zmluvu nie je možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov ani podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca splnil povinnosti, na ktoré sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere zaviazal a poskytol žalovanej spotrebiteľský úver. Súčasne súd prvej inštancie konštatoval, že nemal v konaní preukázané, že by žalovaná platila dohodnuté splátky úveru riadne a včas, ani že by uhradila zosplatený úver, prípadne, že by jej záväzok proti žalobcovi zanikol iným spôsobom. Žalovaná tak porušila svoje povinnosti vyplývajúce jej z uzatvorenej zmluvy. Súd prvej inštancie preto po preskúmaní súdneho spisu dospel k záveru, že priznal žalobcovi neuhradenú sumu za poskytnutý úver, keď v konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol úver vo výške 5.000,-- Eur. Žalovaná uhradila na predmetný úver celkom sumu vo výške 1.591,-- Eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná uhradiť bola dohodnutá v sume 10.774,80 Eur. Konštatoval, že žalobca si v konaní uplatňoval uhradenie sumy 4.295,73 Eur, t.j. uplatňoval si sumu nižšiu ako bola suma dohodnutá (vrátane zohľadnenia sumy už žalovanou uhradenej). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie nárok žalobcu považoval za dôvodný a preukázaný. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie priznal žalobcovi uplatnený nárok - istinu vo výške 4.295,73 Eur.

18. Z dôvodu, že žalovaná sa s plnením svojho dlhu voči žalobcovi v celkovej výške 4.385,73 Eur dostala do omeškania, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania z dlžnej sumy. Tu súd prvej inštancie vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej, že naň žalobca nemá nárok poukázal na to, že úrok z omeškania je zákonným nárokom, nie zmluvným, pričom naň vzniká nárok priamo zo zákona po splnení zákonných podmienok. Súd prvej inštancie vychádzajúc z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi aj úrok z omeškania v požadovanej výške 5 % ročne, nakoľko výška úrokov z omeškania bola uplatnená v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o sumu z omeškania, zo zaplatenia ktorej boli úroky z omeškania uplatnené, táto bola tiež uvedená správne, a preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4.385,73 Eur odo dňa 29.05.2018 do dňa 20.11.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4.355,73 Eur odo dňa 21.11.2020 do dňa 18.12.2020, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4.325,73 Eur odo dňa 19.12.2020 do dňa 20.01.2021, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 4.295,73 Eur odo dňa 21.01.2021 do zaplatenia.

19. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, t.j. pomerne podľa pomeru úspechu strán sporu. V konaní bol úspešnejší žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Žalobca si uplatnil žalobou nárok v celkovej výške 4.385,73 Eur (100 %). Súd prvej inštancie mu priznal nárok vo výške 4.295,73 Eur. Do úspechu žalobcu súd prvej inštancie započítal aj sumu 30,-- Eur, keď v tejto časti vzal žalobca žalobu späť z dôvodu jej úhrady žalovanou po podaní žaloby, t.j. sumu 4.325,73 Eur. Úspešnosť žalobcu tak predstavuje 98,63 %. Úspech žalovanej predstavuje 1,37 %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 97,26 % (98,63 % - 1,37 %).

20. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na to, že už v odpore

proti platobnému rozkazu, ako aj vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 18.01.2022 namietala, že žalobca nepredložil súdu ňou podpísanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, doteraz tak nepreukázal, že by žalovaná takúto zmluvu vôbec niekedy so žalovaným alebo jeho právnym predchodcom uzavrela. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku (bod 50.) vôbec nie je zrejmé, ako súd prvej inštancie prišiel ku skutkovému zisteniu, že úverová zmluva obsahuje podpisy oboch zmluvných strán, teda aj žalovanej, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá mala byť podpísaná dňa 19.06.2017 a ktorú súd prvej inštancie jej doručil spolu s platobným rozkazom žiaden jej podpis neobsahuje. Takýto podpis žalovanej sa nenachádza na strane 9/15 zmluvy v časti X. Podpis zmluvy, kde sa nachádza iba podpis pri položke „Podpis za spoločnosť“, avšak nie je tam žiaden podpis pri položke „Podpis klienta“. Žiaden podpis žalovanej sa nenachádza ani na strane 11/15 zmluvy pri položke „podpis klienta“ a takisto ani na strane 15/15 zmluvy pri položke „Podpis“. Preto mala za to, že vôbec nie je zrejmé, aký podpis žalovanej a kde videl súd prvej inštancie, keď dospel ku skutkovému zisteniu, že zmluva obsahovala podpisy obidvoch zmluvných strán a že súd prvej inštancie nemal nijako preukázané, že by podpis žalovanej nebol jej podpisom. Poukázala na to, že jedným z možných vysvetlení skutočnosti, že súd prvej inštancie videl na zmluve o úvere jej podpis, hoci na zmluve o úvere doručenej žalovanej žiaden podpis nevidí je to, že súd jej poslal iné vyhotovenie zmluvy, ktoré je bez podpisu žalovanej a sám rozhodoval na základe iného vyhotovenia zmluvy, na ktorom sa tento podpis žalovanej nachádzal. V takom prípade žalovaná uviedla, že by dochádzalo k manipulácii s ňou zo strany súdu, keď jej neboli predložené na vyjadrenie všetky dôkazy, na základe ktorých súd rozhodoval, v tomto prípade zmluva s jej údajným podpisom. Z uvedeného dôvodu ako dôkaz predložila zmluvu o úvere, ktorú jej doručil súd prvej inštancie, z ktorej vyplýva, že v tejto zmluve sa žiadne podpisy žalovanej nenachádza.

21. Žalovaná ďalej v odvolaní uviedla, že skutočnosť, že zmluvu o úvere nepodpísala má za následok, že údajné plnenie žalobcu v sume 5.000,-- Eur zo dňa 19.06.2017 nie je plnením na základe zmluvy, ale bezdôvodným obohatením, nakoľko žiadna zmluva o úvere uzavretá nebola. Poukázala na to, že žalobca sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil už pri poskytnutí úveru dňa 19.06.2017. Subjektívna dvojročná premlčacia doba tak uplynula dňa 19.06.2019 a objektívna trojročná premlčacia doba uplynula dňa 19.09.2020. Uviedla, že žaloba v tejto veci bola podaná až dňa 28.12.2020, teda po uplynutí tak subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Preto opätovne v súlade s § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaná namietala premlčanie bezdôvodného obohatenia.

22. Žalovaná v odvolaní poukázala na to, že v konaní poukazovala na skutočnosť, že žalobca nepredložil súdu potvrdenie o poukázaní sumy 5.000,-- Eur spolu so žalobou, ale až oneskorene, po jej námietke uvedenej v odpore. Nakoľko žalobca nepredložil dôkaz o údajom poskytnutí úveru včas, teda už v podanej žalobe, ale až dodatočne až po jej námietke v jej odpore proti platobnému rozkazu, na tento dôkaz nemusí súd prihliadať. Uviedla, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku s touto jej námietkou vôbec nevysporiadal.

23. Žalovaná nakoniec v odvolaní namietala, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie neobsahuje dostatočné odôvodnenie svojich záverov a že je nepreskúmateľný. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku totiž nie je možné zistiť pre rozhodnutie relevantné skutočnosti. V odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie absentuje dostatočná a presvedčivá argumentácia, na základe akých dôkazov a na základe akých myšlienkových úvah, pri aplikácii ktorých konkrétnych ustanovení akého zákona súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje podpis žalovanej. Súd prvej inštancie sa tiež žiadnym uspokojivým spôsobom nevysporiadal s jej argumentáciou o poskytnutí sumy 5.000,-- Eur. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. v rozsahu 100 %.

24. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktoré je tak vecne správne sa v plnej miere stotožnil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

25. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti prvej a štvrtej výrokovej vete napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny potvrdil. Ďalej dospel k záveru, že odvolanie žalovanej proti druhej a tretej výrokovej vete je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. b) CSP, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

26. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu podanom na súde prvej inštancie dňa 28.12.2020 proti žalovanej domáhal zaplata sumy 4.385,73 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29.05.2018 do zaplata titulum porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou dňa 19.06.2017. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predloženej žalobcom spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytol žalovanej, označenej ako Y. C., s dátumom narodenia, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, adresou trvalého bydliska bezúčelový spotrebiteľský úver v celkovej výške 5.000,-- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120. mesačných splátkach po 89,79 Eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.07.2017, splatnosťou ďalších splátok vždy 20. dňa v mesiaci a termínom konečnej splatnosti dňa 20.06.2027. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere ďalej vyplýva, že zmluvné strany si dohodli celkové náklady spotrebiteľa vo výške 5.774,80 Eur, celkovú čiastku vo výške 10.774,80 Eur, priemernú RPMN vo výške 12,95 %, RPMN vo výške 19,62 %, odplatu vo výške 19,62 %, fixnú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 19,62 %, najvyššiu prípustnú výšku odplaty 19,62 % a dobu trvania zmluvy do splatnia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy. V článku 7. zmluvy o spotrebiteľskom úvere si zmluvné strany dohodli splátkový kalendár. Článok 10., 10.2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsahuje vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky, podľa ktorej spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplata celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškani s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Spoločnosť je ďalej v prípade nesplácania úveru oprávnená účtovať klientovi úroky z omeškania a iné náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky spoločnosti uvedené v tejto zmluve. Z článku X. zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolací súd zistil, že túto zmluvu podpísala žalovaná ako klient a právny predchodca žalobcu. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná podpísala aj „Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov“ (str. 11/15), ktoré je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (str. 14/15), ktoré sú súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj „Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“ (str. 15/15), ktorá je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Z predžalobnej upomienky zo dňa 28.03.2018 adresovanej žalovanej právnym predchodcom žalobcu vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že k zmluve o úvere eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 268,11 Eur a zároveň ju upozornil, že ak do 05.05.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 01/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Uvedenú výzvu žalovaná prevzala dňa 09.04.2018. Podaním označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 23.05.2018 vzhľadom na to, že žalovaná dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že jej dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia a oznámil žalovanej, že jej dlžná čiastka predstavuje sumu v celkovej výške 5.266,30 Eur, pričom istina sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplata.

28. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.04.2021 žalobca predložil súdu potvrdenie o poskytnutí finančných prostriedkov na účet žalovanej vo výške 5.000,-- Eur dňa 19.06.2017.

29. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

32. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

33. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

35. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

36. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

37. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom

bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

38. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b)} na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

39. Po preskúmaní veci odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že obrana žalovanej v tom, že zmluvu o úvere nepodpísala je nepreukázaná. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie zistil, že táto obsahovala podpisy oboch zmluvných strán, ako to vyplýva z článku X. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý obsahuje podpis klienta - žalovanej a podpis za spoločnosť - právneho predchodcu žalobcu (strana 9/15 zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Rovnako odvolací súd zistil, že žalovaná podpísala aj „Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov“ (strana 11/15 zmluvy o spotrebiteľskom úvere), „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“ (strana 14/15 zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a „Informáciu o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“ (strana 15/15 zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Odvolací súd zároveň z elektronického súdneho registra zistil, že právny predchodca žalobcu návrh na vydanie platobného rozkazu zasielal prostredníctvom portálu e-žaloby, pričom doklady pripojené k návrhu na vydanie platobného rozkazu, t.j. aj zmluva o spotrebiteľskom úvere sa zhoduje s listinnými dôkazmi založenými v spise a že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala podpis žalovanej. Zároveň z informácie o výsledku doručenia platobného rozkazu vyplýva, že súd prvej inštancie žalovanej doručil žalobu spolu s prílohami totožnými so žalobou a jej prílohami založenými v spise, ako aj v elektronickom súdnom registri. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval námietku žalovanej, že jej bola spolu s platobným rozkazom zaslaná nepodpísaná zmluva o spotrebiteľskom úvere, t.j. iná verzia zmluvy o spotrebiteľskom úvere za nedôvodnú. Odvolací súd sa tiež stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že by predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepodpísala, resp. žiadnym spôsobom nespochybnila, že podpis nachádzajúci sa na zmluve o spotrebiteľskom úvere nebol jej a ani nenavrhol vykonanie dokazovania za účelom preukázania, že podpis na zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je jej podpisom, pričom žalovaná je v konaní zastúpená právnym zástupcom. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že žalovaná vo vzťahu k tomuto svojmu tvrdeniu dôkaznú povinnosť v konaní neuniesla. Vzhľadom na to, že žalovaná nepreukázala, že by zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepodpísala, t.j. že ju neuzatvorila, odvolací súd dospel k záveru, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzatvorená písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd považoval za nedôvodnú aj námietku žalovanej, že by zo strany súdu došlo k manipulácii so žalovanou, nakoľko jej neboli predložené na vyjadrenie všetky dôkazy, na základe ktorých súd rozhodoval, t.j. zmluva o spotrebiteľskom úvere s podpisom žalovanej.

40. Vzhľadom na to, že žalovaná s právnym predchodcom žalovaného uzavrela písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v súlade s § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, odvolací súd potom považoval za bezpredmetné tvrdenie žalovanej, že plnenie žalobcu vo výške 5.000,-- Eur na základe tejto zmluvy je bezdôvodným obohatením a že žalobcom uplatnený nárok bol podaný po uplynutí subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej doby na uplatnenie bezdôvodného obohatenia.

41. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že žalobca nepredložil súdu potvrdenie o poukázaní sumy 5.000,-- Eur spolu so žalobou, ale až po jej námietke v odpore, t.j. že tento dôkaz nebol uplatnený včas v súlade s § 153 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd uvádza, že podľa odseku 1 tohto ustanovenia CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Odvolací súd z obsahu

spisu zistil, že žalobca potvrdenie o poukázaní sumy poskytnutého úveru predložil po podaní odporu proti platobnému rozkazu žalovanou na základe výzvy súdu prvej inštancie podľa § 167 ods. 3 CSP, ktorou súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k odporu žalovanej proti platobnému rozkazu. Žalovaná zároveň mala možnosť sa s týmto potvrdením o poukázaní finančných prostriedkov oboznámiť, nakoľko súd prvej inštancie jej ho doručil dňa 26.04.2021. Žalovaná v konaní však žiadnym spôsobom nespochybnila, že finančné prostriedky jej boli zaslané na účet, pričom v predmetnej veci sa prvé pojednávanie pred súdom prvej inštancie uskutočnilo až dňa 20.01.2022. Vzhľadom na to, že žalobca uvedený dôkaz súdu predložil v rámci vyjadrenia k odporu a žalovaná mala možnosť sa k tomuto dôkazu riadne vyjadriť, odvolací súd sa stotožnil s postupom súdu prvej inštancie, keď na takto predložený dôkaz prihladol, nakoľko bol predložený včas, v rámci repliky žalobcu a bez toho, aby mal negatívny vplyv na rýchlosť a hospodárnosť konania súdu.

42. Žalovaná nakoniec v odvolaní namietala, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Odvolací súd z obsahu napadnutého rozhodnutia zistil, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalovanej, a to s otázkou, či žalobca, resp. jeho právny predchodca žalovanej na základe uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaslal finančné prostriedky na účet žalovanej, či zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola podpísaná žalovanou, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj s námietkou premlčania vznesenou žalovanou vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, otázkou skúmania platobnej schopnosti žalobkyne podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch právnym predchodcom žalobcu pred poskytnutím úveru, ako aj vznikom bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej. To znamená, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, z akých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, ako vec právne posúdil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považoval námietku žalovanej, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné za nedôvodnú.

43. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

44. Podľa citovaného ustanovenia CSP oprávnenou stranou na podanie odvolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V danom prípade súd prvej inštancie druhou výrokovou vetou napadnutého rozsudku konanie v časti o zaplatenie sumy 30,-- Eur zastavil a treťou výrokovou vetou v zostávajúcej časti žalobu zamietol, to znamená, že v tejto časti bolo rozhodnutie vydané v prospech žalovanej. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalovaná nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti druhej a tretej výrokovej vete napadnutého rozsudku.

45. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a 2 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Nakoľko žalobca mal v konaní pred súdom prvej inštancie úspech v časti o zaplatenie sumy 4.325,73 Eur, súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že úspech žalobcu v konaní predstavuje 98,63 %. Žalovaná mala úspech v konaní v zamietajúcej časti napadnutého rozhodnutia, t.j. v rozsahu 1,37 %. Potom súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že čistý úspech žalobcu predstavuje 97,26 %. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie v súlade s citovaným ustanovením CSP žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,26 % správne.

46. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správne skutkovým zisteniam a predmetnú vec správne právne posúdil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej prvej a štvrtej výrokovej vety podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil a odvolanie žalovanej proti druhej a tretej výrokovej vete podľa § 386 písm. b) CSP odmietol, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

47. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

48. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).